

ZATOROWOŚĆ PŁUCNA - OBJAWY KLINICZNE, POSTĘPOWANIE DIAGNOSTYCZNE

Zatorowość płucna (ZP) jest wynikiem zwięzienia lub zamknięcia tętnicy płucnej lub jej rozgałęzień przez materiał zatorowy. Materiałem tym najczęściej są skrzepliny urywające się ze skrzeplin w przebiegu zakrzepicy żył głębokich kończyn dolnych lub splotów żylnych miednicy mniejszej, bardzo rzadko skrzepliny uwalniają się z żył głębokich kończyn górnych. Jeszcze rzadziej materiałem zatorowym może być powietrze, które przypadkiem dostanie się do żył podczas cewnikowania dużych żył lub grudki tkanki tłuszczowej, które dostają się do krwiobiegu przy złamaniach kości lub krople płynu owodniowego dostające się do żył podczas porodu. Zdarza się, że zatorowość płucna jest pierwszym objawem zakrzepicy zanim chory zauważy u siebie typowe objawy. Niekiedy pomimo wykonywania badań diagnostycznych lekarzowi nie udaje się ustalić, skąd się biorą skrzepliny powodujące zatorowość.

Objawy zatorowości płucnej:

- silna duszność, często występująca nagle
- silny ból w klatce piersiowej, może się nasilać przy wdechu
- przyspieszona akcja serca
- suchy kaszel, któremu może towarzyszyć krwioplucie
- w cięższych postaciach może wystąpić omdlenie lub całkowita utrata przytomności, a w skrajnych przypadkach zatrzymanie krążenia
- jeśli chory uprzednio miał zakrzepicę żylną powyższe objawy poprzedza ból i obrzęk łydki

W razie powyższych objawów należy natychmiast szukać pomocy lekarskiej! Chory, u którego zachodzi podejrzenie zatorowości płucnej, niezwłocznie powinien zostać zbadany przez lekarza, który oceni jego stan, stopień ryzyka zatorowości i ustali dalsze postępowanie. Nie wolno nigdy lekceważyć objawów mogących przemawiać za zatorowością płucną, gdyż w razie dużej ilości skrzeplin zatykających naczynia jest ona chorobą śmiertelną. Zatorowość płucna jest jedną z najczęstszych przyczyn zgonu na świecie. Rozpoznanie zatorowości płucnej nie zawsze jest łatwe, gdyż podobne objawy mogą występować w zawale serca, rozwarstwieniu aorty piersiowej lub zapaleniu płuc i opłucnej. Podejrzenie tej choroby wymaga przeprowadzenia specjalistycznych badań.

Rozpoznanie zatorowości płucnej

Miejskie Centrum Opieki dla Osób Starszych, Przewlekle Niepełnosprawnych oraz Niezależnych w Krakowie

ul. Wielicka 267, 30-663 Kraków
samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej
tel 12 44-67-500 fax 12 44-67-501
www.mco.krakow.pl mco@mco.krakow.pl

Rzeczpospolita
Polska

MAŁOPOLSKA

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pn. Centrum wsparcia opiekunów nieformalnych i opieki nad osobami niesamodzielnymi w Miejskim Centrum Opieki w Krakowie, dofinansowany ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014-2020 w ramach 9. Osi priorytetowej Region spójny społecznie, Działania 9.2 usługi społeczne i zdrowotne, Poddziałania 9.2.2 usługi opiekuńcze oraz interwencja kryzysowa -zit

Rozpoznanie zatorowości płucnej ustala się na podstawie badań obrazowych, tomografii komputerowej lub arteriografii. Badania te pozwalają zobrazować obecność skrzeplin w tętnicy płucnej i jej rozgałęzieniach.

Wykonywane są również inne badania:

- badanie krwi, w której sprawdza się stężenie tzw. D-dimerów
- EKG
- rentgen klatki piersiowej
- echokardiografia - pozwala stwierdzić cechy przeciążenia prawej komory serca i poszerzenie tętnicy płucnej typowe dla nagłego wzrostu ciśnienia spowodowanego obecnością materiału zatorowego
- USG żył głębokich kończyn dolnych - zakrzepica żył głębokich kończyn dolnych jest jedną z najczęstszych przyczyn zatorowości płucnej
- scyntygrafia perfuzyjna płuc - badanie to wykonuje się rzadko z uwagi na małą dostępność; polega na podaniu promieniotwórczego izotopu, który gromadząc się w płucach, pozwala ocenić, czy tkanka płucna jest równomiernie ukrwiona, czy też obecne są przemawiające za obecnością zatorów obszary słabego ukrwienia.

W zależności od objawów klinicznych oraz wyników badań dodatkowych zatorowość określa się jako zatorowość dużego i małego ryzyka i na tej podstawie lekarz podejmuje decyzję o sposobie leczenia.

Piśmiennictwo:

Interna Szczeklika 2016/17. Mały podręcznik. Wydanie VIII. Medycyna Praktyczna, Kraków 2016.

Źródło zdjęcia: <https://www.canva.com/photos/>

Miejskie Centrum Opieki dla Osób Starszych, Przewlekle Niepełnosprawnych oraz Niezależnych w Krakowie

ul. Wielicka 267, 30-663 Kraków
samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej
tel 12 44-67-500 fax 12 44-67-501
www.mco.krakow.pl mco@mco.krakow.pl

Rzeczpospolita
Polska

MAŁOPOLSKA

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pn. Centrum wsparcia opiekunów nieformalnych i opieki nad osobami niesamodzielnymi w Miejskim Centrum Opieki w Krakowie, dofinansowany ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014-2020 w ramach 9. Osi priorytetowej Region spójny społecznie, Działania 9.2 usługi społeczne i zdrowotne, Poddziałania 9.2.2 usługi opiekuńcze oraz interwencja kryzysowa -zit